

CERHENICKÉ ROZHLEDY

09/26

zpravodaj

Ústavní stížnost kvůli
kamionům: rozhovor
se starostou

Ani o prázdninách
školka nespí

Větrné elektrárny
v Cerhenicích?

Vlahý letní večer, skvělá hudba, pohodová atmosféra, příjemná setkání a výborné občerstvení. To byl náš Cerhenický večer 2026

OBSAH

STR. 1

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST KVŮLI KAMIONŮM:
ROZHOVOR SE STAROSTOU

STR. 2

NOVÉ AUTOBUSOVÉ ZASTÁVKY

STR. 3

OPRAVA RELIÉFU JE OBJEDNANÁ

ZÁSOBOVÁNÍ VODOU V LOKALITĚ
ZA CUKROVAREM

STR. 4

KAM ZMIZEL POMNÍK J. B. DLABAČE?

PARKOVIŠTĚ NA PALOUKU JE
V PROVOZU

STR. 5

SPLAŠKY NA ULICI

VĚTRNÉ ELEKTRÁRNY
V CERHENICÍCH

STR. 6

AKTUÁLNÍ DĚNÍ U JSDH
CERHENICE – LÉTO 2026

STR. 9

VČELY V KNIHOVNĚ

STR. 10

ONLINE ROZHLEDY

STR. 15

NOVÁ KNIHA JE POKŘTĚNÁ A PRO
KAŽDOU DOMÁCNOST ZDARMA

STR. 16

MAREK SEMERÁD S BŘETISLAVEM
DITRYCHEM NEJEN O KNIZE

STR. 19

OBRAZEM

STR. 23

CERHENICE OČIMA MÍSTNÍCH

Vážení spoluobčané,

léto bývá v obcích trochu klidnější. Lidé odjíždějí na dovolené, děti si užívají prázdniny a na chvíli se zpomalí běžný život. V Cerhenicích to ale ani letos úplně neplatilo.

Užili jsme si vydařený Cerhenický večer s Jankem Ledeckým a Lucií Vondráčkovou, pracovalo se na opravách autobusových zastávek, dokončili jsme nové parkoviště Na Palouku, řešíme vodovod v lokalitě Za Cukrovarem a pokračujeme v dalších projektech, které možná nejsou na první pohled tolik vidět, ale o to důležitější jsou pro každodenní život v našem městysi.

Některé věci jsou ovšem vidět až příliš. A jednou z nich je kamionová doprava. Víím, že právě průjezd kamionů patří mezi témata, která vás dlouhodobě trápí. Proto jsme se rozhodli pokračovat v boji za to, aby Cerhenice nebyly jen průjezdní obcí. Po správní žalobě a kasační stížnosti jsme v červenci podali ústavní stížnost.

Nevím, jak Ústavní soud rozhodne, ale víím, že pokud existuje možnost se bránit, nemáme důvod ji nevyužít.

V tomto čísle se ale dočtete i o mnohem příjemnějších věcech. O naší nové knize, o tom, co nového čeká naše děti ve školce, ve škole a v ZUŠ, o včelách v knihovně nebo o práci našich hasičů.

Přeji vám, abyste si ještě užili poslední týdny léta, ať už na dovolené, na zahradě, při setkání se sousedy, nebo jen tak v klidu doma.

A děkuji všem, kteří se starají o to, aby se v Cerhenicích něco dělo a aby se nám tu společně dobře žilo.

Váš starosta Marek Semerád

Ústavní stížnost kvůli kamionům: rozhovor se starostou

Pane starosto, kamionová doprava trápí Cerhenice už dlouho. Kdy problém vlastně začal?

Táhne se to už řadu let. Cerhenice se postupně staly tranzitní obcí – kamiony jezdí přes naši obec a s narůstající intenzitou dopravy je to čím dál horší. Vnímám to jako velmi nespravedlivé. Město Kolín omezilo kamionovou dopravu v Břežanech, nám vyšli vstříc v Cerhýnkách, osobně vůbec nechápu důvody, proč to nejde v Cerhenicích. Takže abych odpověděl, problém řešíme zhruba od roku 2024.

E-mailové výzvy zůstaly bez odezvy, tak jsme v říjnu zaslali odboru dopravy Městského úřadu Kolín písemnou žádost o omezení tranzitní kamionové dopravy na silnici III. třídy přes Cerhenice. Nechali jsme si taky zpracovat odbornou analýzu, navrhovali konkrétní dopravní značení...

Jak úřad zareagoval?

Ve své podstatě se nám odmítli věnovat a zabývat se našimi připomínkami.

Obrátili jste se tedy na soud.

Ano, podali jsme správní žalobu ke Krajskému soudu v Praze. To už bylo v srpnu 2025. Bohužel jsme neuspěli. No a letos jsme se docela revolučně obrátili na Nejvyšší správní soud s kasační stížností. Ta ale byla zamítnutá.

A teď jde městys dál – k Ústavnímu soudu.

Přesně tak. Ústavní stížnost byla podána 15. července, v zákonné lhůtě. Naše argumentace stojí na tom, že správní orgán se naším podnětem prakticky nezabýval – nevyhodnotil podklady, které jsme předložili, a reagoval jen strohým formálním sdělením o nezahájení řízení. Víme, že na zahájení řízení nemáme automatický právní nárok. Ale způsob, jakým byl náš podnět vyřízen, se podle nás blíží svévoli. A zákaz svévole státní moci patří mezi principy právního státu chráněné ústavním pořádkem. Je naprosto legitimním očekáváním obce, aby se úřad jejími argumenty skutečně zabýval. Takže si stojíme za tím, že Městský úřad Kolín měl posoudit náš podnět a vyjádřit se, jestli jsou či nejsou dány rozumné důvody pro zahájení daného řízení z moci úřední.

Jaké další argumenty v ústavní stížnosti máme?

Jako obec máme ústavně zaručené právo na samosprávu. Dále se opíráme o ustanovení zákona o pozemních komunikacích, které se zabývá omezením vjezdu některých vozidel. Toto ustanovení představuje nástroj ochrany zájmu obce, která by měla pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů. A právě přístup města Kolín nás možnosti reálné ochrany těchto zájmů zbavil.

Co konkrétně v ústavní stížnosti navrhuje?

Navrhujeme zrušení rozsudku Nejvyššího správního soudu i Krajského soudu v Praze.

Co by pro městys znamenal úspěch u Ústavního soudu?

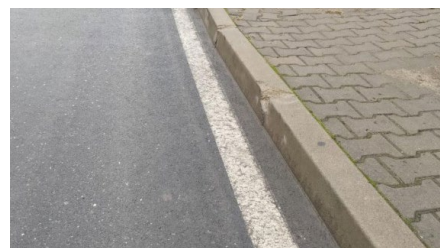
Znamenalo by to buď zrušení rozsudku Nejvyššího správního soudu, případně i zrušení usnesení Krajského soudu v Praze. Musely by tedy znovu rozhodovat o důvodnosti naší původní žaloby.

Může Ústavní soud nařídít těmto soudům, jak mají rozhodnout?

Ústavní soud nemůže přímo nařídít soudům, aby nařídily Městskému úřadu v Kolíně vyhovět nám. Nicméně v ideálním případě může Ústavní soud vyslovit právní názor v tom smyslu, že správní orgán (MÚ Kolín) je v této situaci skutečně povinen posoudit, zda jsou či nejsou dány „rozumné důvody“ pro zahájení daného řízení z moci úřední, tj. reagovat na naše konkrétní tvrzení, argumenty a podklady.

Co byste vzkázal občanům Cerhenic?

Že se nehodlám smířit s tím, že jsou Cerhenice průjezdní obcí a že děláme všechno pro to, abychom uspěli. Rád bych také ještě poděkoval Jakubu Žertovi, který se situací dlouhodobě zabývá.

Nové autobusové zastávky

Autobusové zastávky už jsou hotové. „Doufám, že nám vydrží v pěkném stavu co nejdéle,“ vyjádřil přání starosta Marek Semerád.

Oprava reliéfu je objednaná

Reliéf Panny Marie v cerhenické kapličce se dočká potřebné opravy. Nádherné dílo z červeného nučického pískovce je poškozené hlavně v částech obličejů postav, pokrývá ho několik vrstev zkorodované polychromie a kámen je na několika místech významně narušený. „Podle plánu využijeme také peníze vybrané na rozsvícení vánočního stromu! Děkuji za spolupráci a těším se na obnovení drobné, ale historicky, kulturně i duchovně významné památky,“ dodává k akci starosta.

Zásobování vodou v lokalitě Za Cukrovarem

V lokalitě Za Cukrovarem řeší městys napojení na veřejný vodovod. „V této části obce není vodovod vybudován v souladu se schválenou projektovou dokumentací (ani vydaným stavebním povolením). Příčina není v obecní infrastruktuře, ale v nesplněném závazku soukromého investora,“ vysvětluje starosta Marek Semerád.

Zásobování vodou v současné době probíhá na základě podmíněného připojení z části Na Palouku. Původně se mělo jednat pouze o dočasné řešení a investor dostal podmínku, že vybuduje přivaděč z ulice Východní. To ale neudělal.

„Přistoupili jsme proto k řešení vlastními silami, aby zásobování vodou bylo uvedeno do pořádku co nejdříve. Zároveň oficiální cestou jednáme s investorem, po kterém budeme tyto náklady vymáhat. Zajistili jsme nové vybavení stávající automatické tlakové stanice s podzemním rezervoárem,“

popisuje aktuální stav starosta. Tato akce by měla výrazně zlepšit tlakové poměry v celé lokalitě a zajistit minimální tlak daný technickými normami.

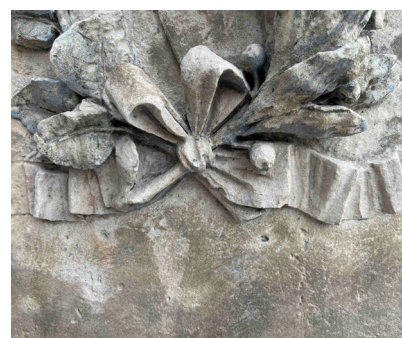
Parkoviště Na Palouku je v provozu

Vzhledem k tomu, že přestěhovaná Dokola zmrzlina a káva zabrala některá parkovací místa v lokalitě u nádraží, rozhodlo se vedení městyse vytvořit nová, a to v lokalitě Na Palouku u kontejnerů. Parkoviště bylo dokončeno na začátku srpna a v současné době už je otevřené pro veřejnost.

Kam zmizel pomník J. B. Dlabače?

„Zajel si na pobyt do lázní s názvem Kamenictví Shejbal. Dá se tam do pořádku a v plné kondici se nám vrátí zpátky. Proběhlo už například mytí a výsrava tmely,“ uvádí starosta Marek Semerád.

Splašky na ulici

U nádraží, před domem č. p. 104, opakovaně dochází k úniku splašků, které pak zůstávají na ulici a obtěžují obyvatele i kolemjdoucí nejen zápachem.

Starosta Marek Semerád kromě úklidu (který provádí naši hasiči) intenzivně řeší dlouhodobou stabilizaci: „*Situace je neúnosná. Bohužel v této oblasti nejsme my jako městys správcem kanalizace, proto jsme požádali o řešení VAK Nymburk. Navíc splašky, které se před domem objevují, pravděpodobně nepocházejí z kanalizační přípojky, ale unikají z domu, neznámo odkud. Proto jsme prostřednictvím advokátní kanceláře poslali sdružení vlastníků oficiální výzvu k nápravě.*“

Ve výzvě městys požaduje především:

- odstranění příčiny havárie,
- uvedení dotčených pozemků a veřejného prostoru do řádného stavu,
- ukončení neoprávněného záboru pozemků městyse.

Lhůta ke splnění byla nastavena na 5 pracovních dnů a pokud k nápravě nedojde, přistoupí městys k dalším právním krokům.

Větrné elektrárny v Cerhenicích?

„Dozvěděl jsem se, že zastupitelé v Tatcích uvažují o výstavbě větrných elektráren. Ubezpečuji občany městyse Cerhenice (pochopitelně včetně Cerhýnek a Radimku), že dokud budu starostou já, nic podobného u nás nikdy nepřipustím,“ vyjádřil se starosta Marek Semerád k množícím se dotazům.

Aktuální dění u JSDH Cerhenice – léto 2026

I když jsou prázdniny a mnoho členů jednotky tráví čas na dovolených, u JSDH Cerhenice se rozhodně nezahálí. Naopak – poslední týdny byly velmi nabitě a přinesly několik důležitých úkolů, zásahů i událostí, které stojí za to připomenout.

Dokončení oprav na Mercedesu Atego a první ostrý výjezd

Jednou z hlavních priorit bylo dokončení opravy a montáže výklopných stupaček na našem zásahovém vozidle Mercedes Atego. Vozidlo bylo již úspěšně zařazeno do výjezdu, ale shnilé stupačky na nástavbě komplikovaly práci při zásazích a hlavně to byl i nehezský pohled na ně. Nyní je vše hotové – a Mercedes si už stihl „odpracovat“ svůj první ostrý výjezd. Po prudké průtrži mračen byla naše jednotka povolána k čerpání vody ze sklepů v Kolíně. Šlo o rozsáhlou akci, při které se nový Mercedes osvědčil a potvrdil, že jeho zařazení do výjezdu bylo správným krokem.

Na žádost zřizovatele Městysu Cerhenice jsme v posledních týdnech provedli několik zásahů technického charakteru:

Likvidace bodavého hmyzu,

Kropení silnic,

Kontrola a dopouštění podzemních požárních nádrží u spolkového domu v Cerhýnkách a u Mateřské školy Cerhenice,

Likvidace polomů po bouřkách,

Čištění parkoviště v areálu základní školy před oslavou ukončení školního roku

Tyto činnosti jsou důležité pro bezpečnost i komfort občanů, a proto je dlouhodobě zajišťujeme.

Požár skládky v Radimi a počet zásahů

Další výjezd nás zavedl k požáru skládky v Radimi, kde jsme zasahovali společně s dalšími jednotkami. Letos jsme již vyjeli k patnácti zásahům, které nám byly vyhlášeny z krajského operačního střediska HZS Středočeského kraje.

Oslavy u sousedů

Dne 25. července jsme se zúčastnili oslav významného výročí 140 let založení SDH Ratenice.

Na akci jsme vyjeli vozidlem Mercedes Atego a reprezentovali jsme náš sbor i městys. Oslavy byly příležitostí k setkání s kolegy, výměně zkušeností a prezentaci různorodé techniky. Pořadatelům děkujeme za pozvání a příjemné odpoledne.

Dalších oslav jsme se zúčastnili 15. srpna s naší technikou při oslavách otevření nové hasičské zbrojnice v Nové Vsi I. Popřáli jsme kolegům k nové hasičárně a i tak jim trochu závidíme.

Doplňování vybavení a problém hasičárny

Pravidelně pokračujeme v doplňování vybavení jednotky, které je nezbytné pro bezpečné a efektivní zásahy. Za tuto podporu děkujeme městysu Cerhenice, který se dlouhodobě snaží jednotku materiálně podporovat.

Nadále však přetrvává zásadní problém – stávající hasičárna je kapacitně i technicky nevyhovující. Prostory jsou malé, neumožňují bezpečné parkování techniky ani odpovídající skladování vybavení. S plánovaným rozšířením techniky bude situace ještě složitější.

Ve spolupráci se starostou Markem Semerádem intenzivně hledám řešení, které by zajistilo moderní a dostatečně prostorné zázemí pro naši jednotku i celý sbor. Nová hasičárna je nezbytným krokem pro další rozvoj hasičů v Cerhenicích.

Chceš se přidat?

Pokud přemýšlíš o tom, že by ses chtěl/a zapojit do smysluplné činnosti, získat odborné dovednosti a stát se součástí týmu SDH Cerhenice, který pomáhá občanům v krizových situacích nebo pořádá kulturní akce, ozvi se nám.

Kontakt:

hasici.cerhenice@seznam.cz

Jak byste se představil?

Jmenuji se Milan Zápotocký a celý svůj život bydlím v Cerhenicích. Moje zařazení a hodnost u jednotky je velitel družstva a strojník.

Jak dlouho jste u hasičů a co Vás k tomu přivedlo?

Od 6 let jsem u sboru a v jednotce jsem od 18 let doposud. Ke sboru mě přivedl můj otec, který byl také dobrovolný hasič jak v obci, tak v cukrovaru jako dobrovolný hasič podniku. Byli to i kamarádi a spolužáci.

Pamatujete si na první zásah nebo soutěž?

Můj první zásah byl na požár travního porostu u kolejí a první sou-

těž v Cerhýnkách na koupališti na soutěži okrsku.

Co Vás na hasičině baví?

Baví mě, že jsme součástí integrovaného záchranného systému a můžeme pomáhat tam, kde je potřeba.

Jaký je Váš největší nebo nejzajímavější zážitek od hasičů?

Největším zážitkem byly oslavy 130 let založení našeho sboru. Byla to naše první velká akce. Nejzajímavější jsou účasti na praktických školeních, kde si můžeme porovnávat a předávat naše vědomosti a zručnost i mezi jinými jednotkami.

Co byste poradil někomu, kdo by se chtěl ke sboru přidat?

Doporučuji přijít mezi nás, přestat se věnovat sociálním sítím a zkusit dělat něco, co má smysl. :)

Je něco, co byste chtěl ještě sdělit?

Doufám že se po těch letech činnosti u sboru dočkám stříhání pásky u slibované nové hasičárny.

Včely v knihovně

V naší knihovně probíhaly i v uplynulém půlroce každý měsíc smyslohrátky pro děti, které budou po skončení prázdnin pokračovat až do konce roku. Pro 1.–5. třídu zákl. školy zorganizovala knihovna ve spolupráci s naší lektorkou přednášky na téma Den země a mezi dětmi oblíbené představení Pipi Dlouhá punčocha. V červnu potom byly děti z obou prvních tříd pasovány, tak jako každý rok, na čtenáře. Velké poděkování patří manželům Kopeckým, kteří pro 2. a 3. třídu uspořádali dvě přednášky o včelách i s názornými ukázkami, z čehož byly děti nadšené.

V dubnu jsme v knihovně přivítali Stanislava Mottla, jehož přednáška byla natolik zajímavá, že bychom ho rádi pozvali ještě jednou.

Minulý měsíc knihovnu navštívili knihovníci z Kutné Hory a dovezli další knihy z výměnných souborů. Díky této spolupráci má knihovna o několik set knih víc, které je možné vždy po nějaké době obměňovat. Z nových knih, které byly nakoupené, můžu zmínit

např. spisovatele Bryndzu, Deavera, Niedla, Lenku Chalupovou, Petru Dvořákovou a mnoho dalších. Nově máme na zkoušku v knihovně také dětské audioknihy.

Stále je možné vyzvednout si knihu „Co se stalo v Cerhenicích dvojka“ od p. Břetislava Ditrycha v knihovně každý pátek od 15 do 18 hodin.

Jitka Semerádová

Online rozhledy

s řediteli školských zařízení

Starosta Marek Semerád si 25. srpna pozval do online vysílání Cerhenických rozhledů hosty z řad ředitelů příspěvkových organizací, které městyš zřizuje. Hlavním cílem bylo představit sledujícím, jak jsou instituce připravené na nadcházející školní rok a co nového děti od září čeká. Postupně dal slovo:

- Mgr. Ivo Jelínkovi, řediteli Základní školy v Cerhenicích
- Mgr. Petře Málkové, ředitelce Mateřské školy v Cerhenicích a vedoucí dětské skupiny Boreček,
- Ludku Kinkalovi, řediteli Základní umělecké školy v Cerhenicích.

Kolik dětí usedne do lavic

Marek Semerád:

Jak vypadají kapacity vašich zařízení a počty žáků pro příští školní rok?

Ivo Jelínek:

Základní škola měla do konce června kapacitu 200 žáků. Přes prázdniny jsme ji navýšili o 20 míst, takže od září bude školu navštěvovat 220 žáků – nejvíc v celé její historii. V letošní první třídě bude 30 dětí. Navýšit jsme museli i kapacitu školní družiny, a to o 10 míst, z 65 na 75, protože roste zájem o odpolední zájmovou činnost. Slavnostní přivítání prvňáčků proběhne 1. září za doprovodu žáků deváté třídy.

Petra Málková:

Do mateřské školy bylo letos volných 29 míst, přihlásilo se 23 dětí a zápisy ještě průběžně dobíhají – ještě zítra mám zápis na další dvě děti. Protože příval dětí letos nebyl tak velký jako v minulých letech, mohla jsem přijmout i dvě dvouleté děti, které nastoupí v září a říjnu. Do školky se dostali všichni zájemci, včetně přespolních. Horší je to v dětské skupině – obsazeno je 15 z minimálně potřebných 16 míst, takže rodiče, kteří ještě váhají, ať se určitě hlásí. Stačí umístit dítě jen na pár hodin týdně.

Marek Semerád:

Doplním, že pobyt v dětské skupině je pro cerhenické rodiny bezplatný. Skupina navíc sídlí v přírodě u lesa Boreček a v červenci jsme jí pořídili klimatizaci. Neváhejte tedy a využijte příležitost, pomůžete navíc dětskou skupinu v Cerhenicích udržet i do dalších let.

Luděk Kinkal:

Základní umělecká škola má stabilní kapacitu 100 žáků, aktuálně evidujeme kolem 80, ale nábor bude probíhat až do konce září, takže předpokládám, že bude 86 až 87 žáků. To je na obec s necelými dvěma tisíci obyvateli slušné číslo. Volná místa tedy zatím máme – kdo chce zjistit, jestli má dítě hudební talent, tomu doporučuji zkusit zobcovou flétnu nebo klavír – na těchto dvou nástrojích se to pozná nejlépe. Přihlásit se lze do konce září.

Marek Semerád:

Jaké obory na základní umělecké škole máme?

Luděk Kinkal:

Violoncello, trubku, saxofon, klarinet, zobcovou flétnu a kytaru – u kytary budeme muset sehnat dalšího učitele, protože je o ni opravdu velký zájem. Dál klavír, zpěv, taneční a výtvarné oddělení, kde máme žáků nejvíc. Škola je otevřená i pro děti z okolí.

Personální obsazení

Marek Semerád:

Jak jsou na tom školy po personální stránce? Obsadili jste všechna potřebná místa a přišel přes prázdniny do týmu někdo nový?

Ivo Jelínek:

Máme všechno zajištěno. Na druhý stupeň nastupují dvě nové paní učitelky, první stupeň zůstává beze změny. Do školní družiny nastupuje nová paní vychovatelka, která bude dopoledne u třicítky prvňáčků jako asistentka pedagoga – to je novinka zavedená předešlou vládou, podle které bude mít od letoška asistenta každá první třída. Pomůže srovnat rozdíly mezi dětmi, mimo jiné i v souvislosti se zrušením odkladů školní docházky.

Petra Málková:

V mateřské škole máme personál stabilní. Odchází dlouholetá paní učitelka, která zastávala pozici zástupkyně, do důchodu, ale v březnu se nám naopak vrátí paní učitelka z mateřské dovolené, takže máme vše personálně pokryté.

Luděk Kinkal:

U nás odešla učitelka výtvarné výchovy a na její místo na-

stupuje Klára Málková, tedy už několik dní Nováčková. Zatím je to domluvené jako dočasné řešení, uvidíme, jak se osvědčí, ale předpoklad je dobrý: děti ji znají a na vysoké škole vystudovala všechny druhy malby, takže je na tu roli profesně vybavená a myslím si, že bude u dětí oblíbená.

Co se dělo přes prázdniny

Marek Semerád:

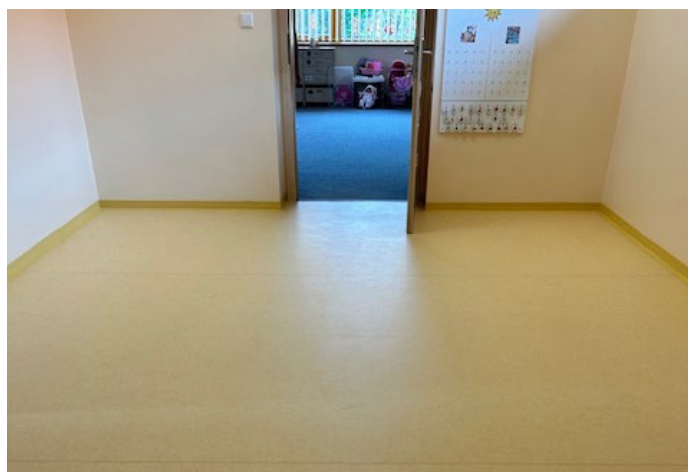
Co se podařilo přes prázdniny opravit nebo vyřešit a co děti čeká od 1. září?

Ivo Jelínek:

Největší akcí byla výmalba – vymalovali jsme celé přízemí a první stupeň, hlavně chodby, sociální zařízení a první třídu – ta je i barevně komponovaná, takže se prvňáčci mají na co těšit. Potom to byly drobné úpravy nebo opravy jako každý rok a dále jsme vyměnili podlahy v kabinetech, kde byly staré parkety – nahradilo je nové lino.

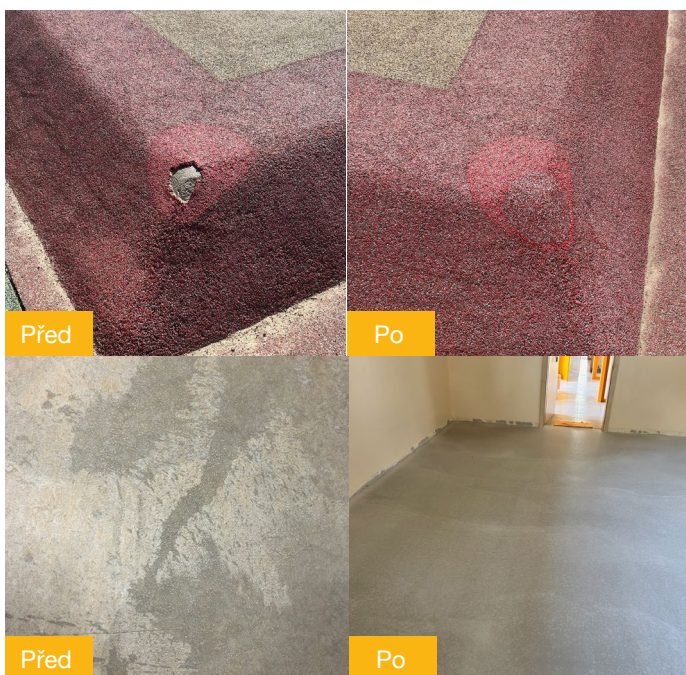
Marek Semerád:

Doplním k základní škole a školní jídelně (paní ředitelka Šedinová se dnes kvůli nemoci omluvila, přejeme jí brzké uzdravení) – chtěl bych informovat, že městys nechává opravit parkoviště u školní jídelny a základní školy, kde vznikne přibližně 10 až 12 nových parkovacích míst. Se stavební firmou je domluveno, že od 1. září bude parkoviště alespoň provizorně v provozu. Prosím proto o trpělivost, kdyby se nedalo zaparkovat třeba kvůli tomu, že je někde složená zámková dlažba, ale uděláme vše pro to, aby se od 1. září parkovat dalo.

Petra Málková:

I u nás ve školce proběhla kompletní výmalba všech prostor – provedl ji pan Ladislav Orgoň. Dál jsme opravovali povrch atri: pryžový povrch byl vlivem mrazu a deště popraskaný a děravý, takže jsme oslovili jednu z mála firem v republice, které se touto opravou zabývají, konkrétně firmu MultiUnit s. r. o. pod vedením pana Beneše, a díry nám zalátali. Největší letošní opravou byla výměna podlahové krytiny v šatně třídy Sluníček. Původně jsme počítali jen s ošetřením povrchu, ale poškození marmolea bylo tak velké, že se musela celá plocha strhat, vyrovnat stěrkou a položit nová krytina. Jako každý rok jsme také opravovali dřevěné vybavení zahrady – lavičky a sezení kolem pískoviště brousí a natírá pan školník.

Marek Semerád:

A v dětské skupině přibyla klimatizace, o kterou jste žádali?

Petra Málková:

Ano – v dětské skupině jsme v létě nainstalovali klimatizaci do obou skupin, protože se ukázalo, že samotné zateplení na vysoké letní teploty nestačí. Zároveň jsme opravili okna, která teplem popraskala.

Marek Semerád:

Za to bych se chtěl rodičům omluvit – klimatizaci jsme neřešili dřív, protože nás stavební firma ujišťovala, že prostor dostatečně vychladí rekuperace. Ukázalo se, že prosklené plochy jsou příliš velké a klimatizace je nutná. Objednali jsme ji hned a naštěstí se jí podařilo nainstalovat ještě v červenci.

Petra Málková:

Ještě doplním, že po prázdninách budeme instalovat ještě venkovní žaluzie na zastínění, což provoz dětské skupiny nijak neomezí.

Marek Semerád:

A co nového v základní umělecké škole?

Luděk Kinkal:

Protože sídlíme v prostorách základní školy, o stavebních investicích do vlastního prostoru asi nemá smysl mluvit, ale dvě věci se podařily. Pořádili jsme kvalitní, ale zároveň lehké klávesy, aby je zvládly přenášet i samy děti. A ve čtvrtek se bude stěhovat pianino ze školy do environmentálního centra v prvním patře, kde by mohly probíhat koncerty – je to kulturnější prostředí než tělocvična. A pianino se bude hodit i při dalších kulturních akcích obce, například při vítání občánků.

Marek Semerád:

K tomu doplním, že zastupitelstvo má dlouhodobý záměr, o kterém Petra i Luděk jako zastupitelé vědí – po rekonstrukci by základní umělecká škola měla sídlit v sokolovně. V současnosti se zpracovává projektová dokumentace na kompletní rekonstrukci sokolovny: zachová se stávající sál, v podkrovních prostorách vzniknou nové učebny základní umělecké školy. A zůstane i hospoda. Věřím, že vznikne dostatečně reprezentativní kulturní stánek našeho městyse, kde se budou moci konat svatby a další akce jako právě vítání občánků i vystoupení základní umělecké, mateřské i základní školy. Chceme do konce roku požádat o stavební povolení a následně usilovat o dotaci, protože projekční firma odhaduje investiční náklady v řádu desítek milionů korun.

Co nového čeká děti

Marek Semerád:

Kromě stavebních věcí – čeká děti v novém školním roce nějaký nový předmět, překvapením něco nového, co se chystá?

Ivo Jelínek:

Určitě ano, i když úplně prozrazovat to nechci – paní učitelky prvního stupně každoročně tematicky připravují své třídy. Samozřejmě nebudou chybět exkurze, výlety a lyžařský kurz, školy v přírodě. Na druhém stupni teď řešíme téma mobilních telefonů – minulý týden jsme oslovili rodiče, aby se vyjádřili, jak celou věc vidí. Naším cílem není nic plošně zakazovat ani omezovat, ale spíš se s rodiči domluvit.

Marek Semerád:

Budou tedy mobily ve škole zakázané, nebo povolené?

Ivo Jelínek:

To se ukáže zítra na pedagogické radě, kde to budeme řešit. Od 1. září 2027 má ale podle vládního rozhodnutí platit celoplošný zákaz mobilů na základních školách.

Marek Semerád:

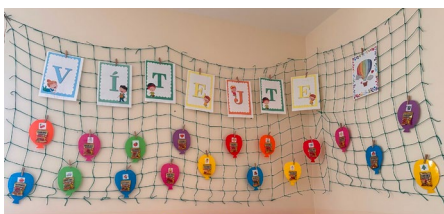
Takže úplně kompletní zákaz?

Ivo Jelínek:

Ano, tak to zatím vypadá – otázkou zůstává, jak se to bude v praxi vyvíjet.

Marek Semerád:

Takže děti pak nebudou moci přinést mobil do školy?

Ivo Jelínek:

To ne, ale nesmí ho používat, a to po celou dobu působení ve škole. Bude na každé škole, jestli žákům telefony bude vybírat při vstupu, nechá je odkládat do skříněk ve třídě nebo je budou žáci odevzdávat na katedru...

Marek Semerád:

Takže pro nadcházející školní rok je to ještě dovolené a záleží na dohodě s rodiči, co bude škola uplatňovat?

Ivo Jelínek:

Přesně tak.

Marek Semerád:

A škola může sama o sobě mobily zakázat?

Ivo Jelínek:

Ano, prostřednictvím školního řádu. Školy to řeší různě, některé mobily zakazují jen o přestávkách, jiné naopak jen v hodinách.

Marek Semerád:

A vy jste se tedy zeptali na názor rodičů?

Ivo Jelínek:

Ano. Setkáváme se s různými názory – někteří rodiče by mobily dětem raději úplně zakázali, protože se o přestávkách natáčejí nebo natáčejí učitelé, videa pak kolují po skupinách nebo sociálních sítích.

Marek Semerád:

Je to fenomén, řekl bych nepříjemný.

Ivo Jelínek:

Na druhou stranu úplný zákaz mobilních zařízení jako didaktické pomůcky si myslím je dnes už krok zpátky – mobily se běžně využívají při výuce, například v hodinách angličtiny místo tištěného slovníku.

Marek Semerád:

A co nového čeká děti ve školce?

Petra Málková:

Po loňské pauze, kdy nám to nevyšlo kvůli vysoké ceně dopravy, se letos vrací plavání – opět deset lekcí, uvidíme, jaký bude zájem. Pokračovat bude i angličtina, případně s pokračujícími lekcemi, pokud o ně bude zájem. Nově chceme vyzkoušet i zumbičku pro rodiče a děti, kterou nabídla jedna z maminek. A samozřejmě budou pokračovat divadélka, kouzelníci, návštěvy zvířátek, zahradní akce i spolupráce s hasiči...

Luděk Kinkal:

Od letošního školního roku budeme rodinám nabízet možnost zapůjčit si hudební nástroj. Nájem takového nástroje bude obnášet jen zanedbatelnou částku. Žák si nástroj vezme domů, může na něj cvičit celý rok a po domluvě třeba i přes prázdniny. Dál chystáme dva hudební výlety pro děti i rodiče – zřejmě ke Dvořákovu jevířku a ještě vybereme jeden – abychom měli jeden na podzim a jeden na jaře.

Vzkaz rodičům do nového školního roku

Marek Semerád:

Co byste na závěr vzkázali rodičům, případně přímo žákům?

Ivo Jelínek:

Já bych byl určitě rád, kdyby komunikovali. Kdybychom nastavili otevřenou komunikaci – pokud se jim nebude cokoli zdát nebo líbit, ať se nebojí dotázat – osobně nebo přes Bakaláře. Spousta konfliktů vzniká z nedostatečné komunikace.

Petra Málková:

Stejně jako pan ředitel bych zdůraznila, jak důležitá je komunikace mezi učitelkami a rodiči – pokud máte jakýkoli problém, nebojte se přijít, vždycky se to dá vyřešit.

Luděk Kinkal:

Já opakuji, co říkám při každé příležitosti – hudební výchova má nesporný vliv na intelektuální vývoj dítěte. Rozdíly mezi vrstevníky jsou patrné už ke konci školního roku a dál se prohlubují. Dítě, které hraje samo za sebe, se učí samostatnosti. To s sebou nese určitou míru stresu, ale je to stres, který dítěti při zvládnutí přináší velmi pozitivní, ozdravný efekt. Doporučuji: přihlaste dítě na jakýkoli nástroj, místo ještě máme, a uvidíte, jaké to přinese změny – hlavně v pravidelnosti přípravy a v odpovědnosti, a to i kolektivní, když chodí do orchestru. Má to opravdu velký význam. Studie na toto téma jsou úchvatné a veřejně dostupné – a stojí za přečtení.

Marek Semerád:

Osobně jsem se zúčastnil několika vystoupení základní umělecké školy na akcích obce a poslední z nich, při křtu naší knihy Co se stalo v Cerhenicích, která je mimochodem stále k dostání na obecním úřadě, bylo naprosto famózní.

Dotazy sledujících

Kde najdeme seznam zájmových kroužků?

Ivo Jelínek:

Zatím nikde, protože nejdříve potřebujeme zjistit, o jaké kroužky by byl zájem. Často se totiž stane, že se přihlásí málo žáků, a z kapacitních i personálních důvodů pak není možné kroužek otevřít. Rodiče proto vyzýváme, ať dají vědět, o jaké kroužky by měli zájem – sportovní kroužek, tvoření... Hudební a výtvarné kroužky už jsou teď v gesci základní umělecké školy.

Od jakého věku lze dítě přihlásit na výuku hudebního nástroje?

Luděk Kinkal:

Může to být už předškolák (a my to podporujeme) – děti bychom v tomto ohledu neměli podceňovat. Standardně jsou první dva roky příprava – a od druhé (někdy od třetí) třídy pak začíná první ročník ZUŠ. A právě v případě talentovaného dítěte můžeme přijmout i předškoláka v posledním ročníku školky, pokud je už dostatečně socializovaný a dokáže udržet pozornost alespoň 35 až 40 minut intenzivní výuky. Samozřejmě je možné hlásit i žáky první třídy.

Závěrem

Marek Semerád:

Na závěr bych rád dodal – sám jsem absolventem cerhenické mateřské i základní školy, syn teď dokončil devátou třídu a já jsem jako žák i rodič byl naprosto spokojený. Pokud tedy uvažujete o umístění dítěte do dětské skupiny, mateřské nebo základní školy, byť tam se aktuálně kapacita už zaplňuje, neváhejte a do Cerhenic se hlaste. Je to fantastická škola, za kterou zastupitelstvo stojí, i za každým z ředitelů. A jsme na ni právem hrdí.

Ivo Jelínek:

Rodičům bych přál hlavně pevné nervy a hodně štěstí, ať to společně nějak zvládneme – cílem je vždycky spokojený žák. Pokud dítěti něco nejde, není třeba hned házet flintu do žita, tím spíš v první třídě. Každé dítě je jiné a každé si osvojí dané učivo jinak.

Petra Málková:

Přihlaste se prosím i do dětské skupiny – kapacita je stále volná, obsazeno máme 15 z 24 míst. A pokud jde o nástup do mateřské školy, nemějte obavy: naše paní učitelky jsou moc hodné a dětem i rodičům ho určitě usnadní.

Luděk Kinkal:

Já se těším na spolupráci s dětmi i rodiči od září. Do té doby si užijte ještě pár hezkých dnů.

Marek Semerád:

Děkuji vám všem za účast i vám, milí spoluobčané, za to, že Cerhenické rozhledy sledujete a sdílíte dál. Přejí hezký zbytek prázdnin a úspěšný start do nového školního roku. Těším se na shledanou v září s dalšími hosty, kteří se podílí na lepším životě v Cerhenicích.

Nová kniha je pokřtěná a pro každou domácnost zdarma

Cerhenice se dočkaly nové krásné publikace! Kniha *Co se stalo v Cerhenicích [dvojka]* navazuje na první díl, který vyšel před dvaceti lety. Jejím autorem je opět Břetislav Ditrych. Do druhého dílu zařadil dosud nezpracované příběhy, fotografie i vzpomínky, a výrazně tak rozšířil obraz místní historie. Křest knihy proběhl v červnu v Environmentálním centru za účasti samotného autora Břetislava Ditrycha, starosty Marka Semeráda, kmotrů Ludka Kinkala a Vladimíra Srba a návštěvníků z řad veřejnosti.

„Podle mě je důležité znát historii všech sídel u nás, historii českého národa. Já jsem ale zodpovědný za Cerhenice, a tak připomínáme historii Cerhenic. A děláme to pravidelně,“ zdůraznil při setkání starosta Marek Semerád a dodal: *„Neříkám to jenom proto, že jsem původním povoláním historik, říkám to především jako starosta. Protože my jsme na tuto knížku a na tu, která vyšla před 20 lety, skutečně (a myslím si po právu) pyšní.“* Zastupitelstvo městyse navíc rozhodlo, že každá domácnost v Cerhenicích dostane jednu knihu, aby měli všichni obyvatelé možnost si ji přečíst. *„Jako takovou povinnou literaturu,“* upřesnil na křtu starosta a k organizačním věcem doplnil: *„Kniha je k dispozici zdarma pro každé číslo popisné. Rozdává ji knihovnice naší lidové knihovny, moje maminka paní Semerádová, oproti seznamu.“* Autor knihy Břetislav Ditrych vysvětlil, že vznikala dlouho a nakonec se

vydala jinou cestou, než se původně plánovalo: *„Mysleli jsme, že knihu jen rozšíříme, ale ukázalo se, že je lepší udělat ji znovu, protože se během let hodně změnilo i samotné městečko.“* Nové vydání tak podle něj není pouhou aktualizací, ale samostatným pohledem na Cerhenice v širších souvislostech.

Břetislav Ditrych zároveň zdůraznil, že cílem knihy není jen popis minulosti, ale i její oživení prostřednictvím konkrétních příběhů a lidí: *„Snažím se připomenout věci a lidi, na které se zapomnělo, ale kteří si připomenutí zaslouží.“*

Starosta Marek Semerád v této souvislosti doplnil, že právě podobné publikace pomáhají uchovávat kolektivní paměť obce: *„Je dobře, že se nám daří zachytit historii, která by jinak mohla zmizet. Tato kniha do jisté míry nahrazuje ztracenou kroniku Cerhenic.“*

Od starosty Cerhenic zazněla na křtu v neposlední řadě i slova díky: *„Rád bych jménem celého zastupitelstva Břetislavovi poděkoval za jeho úsilí a za to, že knihu napsal. Je velmi pěkná – taková populární literatura faktu. A já si myslím, že až ji dostanete v naší místní lidové knihovně, nebudete litovat toho, že jste si pro ni přišli.“*

Marek Semerád s Břetislavem Ditrychem

nejen o knize

Představ si, že se můžeš setkat s jakoukoliv osobností z historie Cerhenic. Kdo by to byl?

Já si myslím, že by to jednoznačně byl Bohumír Jan Dlabač, což byl cerhenický rodák. Vystudoval seminář, byl knězem premonstrátem a dlouhou dobu byl ředitelem strahovské knihovny. Mimochodem nedaleko od Strahova je stanice, která se jmenuje Dlabačov. To samozřejmě souvisí s jeho jménem.

V Praze je stanice pojmenovaná po našem rodákovi?

Ano, je to tak. On se jmenoval Jan Dlabač, Bohumír je kněžské jméno, byl to premonstrát. On byl nejen ředitelem, což byla významná funkce, té velké a nádherné strahovské knihovny, ale byl i regenschori toho kostela, který je nedaleko. Ale co je podstatné a čím si u mě získal obdiv a zásluhu? Napsal několik svazkovou knihu – chodil po českých, moravských

a slezských zámcích, klášterech, knihovnách, kostelích a všechny je popsal. To bylo začátkem 19. století, takže to byla velmi záslužná práce, ke které se, aspoň jak jsem slyšel, ještě stále historici vrací. Takže abych ti odpověděl na tu otázku: rád bych se setkal s Bohumírem Janem Dlabačem a vyslovil mu obdiv za jeho celoživotní práci.

Jaké byly Cerhenice v době tvého dětství?

Samozřejmě jednoduchá a jednoslovná odpověď je: jiné. Já jsem ročník 1942, to znamená, že už jsem starý pán. Přistěhovali jsme se sem v roce 1950 a nastoupil jsem do cerhenické školy do 3. třídy. Takže moje dětství, to bylo tady, to bylo městečko. My neříkáme náměstí, my jsme tomu vždycky říkali městečko. Po něm jsme běhali, honili se... A Beránek – to bylo místo našeho setkávání s kamarády. Tam jsme trochu hráli fotbal, chodili na třešně. Abych tedy

odpověděl na otázku: Cerhenice se změnily, změnil se hodně, změnila se novou výstavbou a tak dále. Tak nevím, jestli je to dostatečná odpověď, kdyžtak se zeptej.

Břetislav Ditrych

Břetislav Ditrych (*1942) je spisovatel, básník, publicista a autor literatury faktu. Narodil se v Kolíně, dětství a mládí však prožil v Cerhenicích, k nimž se opakovaně vrací i ve své literární tvorbě. Vystudoval Fakultu výrobně-ekonomickou Vysoké školy ekonomické v Praze a větší část profesního života pracoval v projektovém ústavu. Současně působil jako publicista a externě spolupracoval například s Mladou frontou a Mladým světem, kde publikoval články, rozhovory a reportáže.

Ve své tvorbě se věnuje především literatuře faktu, historii letectví, významným osobnostem i příběhům obyčejných lidí. Je také autorem řady básnických sbírek a próz. Za knihu *Sláva balonům!* získal Cenu Miroslava Ivanova, za *Jak létají sny* Cenu Egona Erwina Kische. Mezi jeho další knihy patří například *Proti Rudému baronovi*, *Tábor ve stínu Osvětimi* nebo *Stínové postavy*.

K Cerhenicím má autor osobní vztah nejen jako k místu, které patří k jeho dětství. Jejich historii se věnoval už v první knize *Co se stalo v Cerhenicích* z roku 2006 a místní dějiny se objevují i v jeho další tvorbě.

Starosta Marek Semerád o autorovi

Břetislav Ditrych je významným literátem, autorem literatury faktu a vydal celou řadu knížek, najdete je i v naší knihovně. Je to plodný a oceňovaný autor a pro zastupitelstvo městyse je velice potěšující a významné, že napsal knihu o historii Cerhenic.

Já jsem se chtěl zeptat, jak je vnímáš teď, když sem přijedeš?

Abych byl upřímný a neříkal jenom, že se Cerhenice změnily k lepšímu (což je samozřejmě pravda, je tady environmentální centrum, škola je opravená a tak dále). Ale zdá se mi, že se změnila architektonická úprava některých domů – připadá mi, že potom v roce 1990 najednou došlo k tomu, že si každý mohl opravit svůj dům, jak chtěl, jak se mu líbilo, bez ohledu na to, jestli zapadá do nějaké zástavby. Takže to mě trochu mrzí, že kromě Dvořákova statku, tuším tady vedle, se změnily ty staré statky. Ale je to vlastně zákonité. Mění se doba, lidé mají jiné zájmy, jiné možnosti, jiná zaměstnání.

Který příběh nebo kapitola z knihy jsou ti nejbližší?

Já jsem se snažil, aby ta kniha, byť je tam 35 nebo 36 kapitol, byla přístupná čtenáři, který si třeba večer chce přečíst jenom nějaký krátký příběh. Ale pak tam jsou i některé příběhy delší. Takže kdybych měl odpovědět jednoznačně, tak zajímavá kapitola je třeba z kroniky Jana Čermáka – Čermákův

statek byl jeden z velkých statků tady v Cerhenicích a byla to po stránce hospodářské (zemědělské) rodina významná. A pak se mi taky líbila otázka ilegální vysílačky, která podávala zprávy do Londýna. To je období 2. světové války. A jedna z variant byla, že ta ilegální vysílačka byla umístěna i tady v bývalém zámku nebo ve staré tvrzí. Je to příběh velice zajímavý.

Existuje nějaká záhada týkající se Cerhenic nebo cerhenické historie, kterou se nepodařilo rozluštit nebo objasnit?

Záhada ani ne, ale rád bych se dozvěděl něco víc o škole českých bratří. To bylo období po Bílé hoře, po roce 1620. A druhá věc, která mě mrzí, je ta, že Cerhenice měly dlouhá léta vedenou kroniku. Obce, městyse,

městečka, jak se v průběhu let nazývaly. A ta kronika se bohužel pravděpodobně někdy na začátku 1. světové války ztratila. Pan učitel pak začal psát novou kroniku. A na tu starou se částečně odvolává. Čili moje přání by bylo, kdyby se náhodou tato kronika někde objevila...

Jak jsi vlastně postupoval při sbírání materiálu pro tuto knihu? Kromě kronik, které jsou v okresním archivu, kromě interview s pamětníky. Byla ještě nějaká jiná metoda?

Samozřejmě okresní archiv je základ. Pak jsem byl v Národním archivu, v Národní knihovně, obešel jsem pražské archivy... Mimochodem v Národním archivu je obsáhlá kronika cerhenického velkostatku. To je taky velmi zajímavá věc. Ale jsou tam spíš hospodářské zprávy, výsledky sklizně, výsledky chovů a tak dále, takže něco, co by přímo souviselo s historií městečka, se tam neobjevilo. Takže asi tyto tři prameny. Možná tady byl nějaký kronikář nebo obyvatel Cerhenic, který si psal třeba nějaké poznámky, ale bohužel ty se asi nedochovaly, nebo o nich nevíme.

Je něco, co se do knihy nevešlo?

Já si myslím, že něco by se ještě našlo. Ale samozřejmě my jsme nemohli donekonečna odkládat vydání této knihy. Museli jsme to někdy uzavřít. Ale byl bych rád, a to už jsem zmínil, kdyby se ozval někdo, kdo by řekl: „Ale já mám třeba něco o legionářích v Rusku.“ Takže kdyby někdo něco našel, bylo by to samozřejmě zajímavé na doplnění.

Proč si myslíš, že by si měli knihu přečíst i mladí lidé?

To je zajímavá otázka a samozřejmě nechci odpovídat nějak obecně, ale myslím si, že by mělo platit, že občané nějakého místa, nějaké lokality, by se měli zajímat o to, jak tam žili lidé před nimi, jaké měli životy, možnosti, potíže, problémy, radosti, starosti a tak dále. Já si myslím, že by to mělo být a pravděpodobně to i je součástí výuky na škole.

Co bys chtěl, aby si čtenář po přečtení knihy odnesl z četby?

Byl bych rád, kdyby se tady nějak víc ukotvil, když si přečte tuto knihu. Že by si uvědomil, že tady žili před ním docela zajímaví, troufal bych si říct i slavní lidé. A to je vlastně takové merito všeho toho, co píšu: připomenout věci, lidi a životy, na které se pozapomnělo a stojí za připomenutí. Takže bych byl rád, kdyby si čtenář řekl: „Dobře, žiju na zajímavém místě.“

Cerhenický večer

Cerhenický večer se letos obzvlášť vydařil. Klaplo všechno od počasí až po techniku a Cerhenice se naplnily výbornou náladou těch, kteří si naplno užívali oblíbené písničky nejen Janka Ledeckého a Lucie Vondráčkové, nebo kteří se přišli potkat se sousedy a užít si pohodu příjemného sobotního večera.

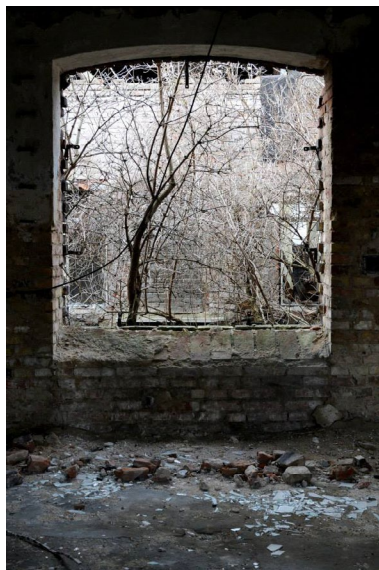

Cerhenice očima místních

Tentokrát se v naší rubrice vydáme do minulosti, a to díky paní Sedláčkové, která před 13 lety nafotila v bývalém cukrovaru sérii fotek. „Kromě místní souvislosti fotek nejsem úplně ‚cizinec‘, chodila jsem na Cerhenickou ZŠ a jeden úsek života bydlela vedle v Sokolči,“ vysvětluje paní Sedláčková svůj vztah k Cerhenicím.

Vzkazy čtenářů

Poděkování

Za přání k 75. narozeninám děkuje především panu starostovi a paní Tahalové pan Bohuslav Vopěnka. Své poděkování za přání si přáli zveřejnit také pan Miloslav Škopek, paní Jarmila Uxová, paní Jana Pavlíková, paní Jindřiška Řezáčová, paní Milena Neradová, pan Josef Podhrázký a paní Hana Ševčíková.

25/9
od 18:00

Menu:
Předkrm:
Pikantní pomazánka s pečivem
Hlavní chod:
Řízek s bramb. salátem
Dezert:
Ovocný dortík

Večeře pro seniory

Přihlášky u pracovníc Pečovatelské služby nebo na mobilu
místostarostky Lenky Mlynářové +420 605 246 275

Máme rádi CERHENICE

Starosta Marek Semerád srdečně
zve seniory na příjemný večer

Cerhenice
Školní jídelna

Komunita

25/9

od 18:00

Menu:

Předkrm:
Pikantní pomazánka s pečivem

Hlavní chod:
Řízek s bram. salátem

Dezert:
Ovocný dortík

Večeře pro seniory

Přihlášky u pracovnic Pečovatelské služby nebo na mobilu
místostarostky Lenky Mlynářové +420 605 246 275

**MÁME RÁDÍ
CERHENICE**

Starosta Marek Semerád srdečně
zve seniory na příjemný večer

Cerhenice
Školní jídelna

Komunita

Grafické zpracování: Tomáš Štolc

Texty: Jana Procházková Ulcová

Fotografie: Natálie Krupková, Vojtěch Krupička a další

Cerhenické rozhledy
Vydal městys Cerhenice